

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 18-11-56636 מ'נ' מ

בפני כב' השופט פליקס גורודצקי

תובע ש.מ.

באמצעות ב"כ עוה"ד טוני דמארי שטיינר

נגד

נתבעת י.מ.

באמצעות ב"כ עוה"ד לאה קליין אליהב
ועוה"ד קיטי מיאנג

פסק דין

לפניי תביעה לביטול סעיף 5.3 להסכם גירושין (להלן: "ההסכם") שאושר בבית הדין הרבני ביום 12.1.16 וקיבל תוקף של פסק דין.

התביעה הוגשה תחילה כתביעה להפחתת דמי מזונות, לרבות ביטול דמי מדור והיא תוקנה על פי בקשת התובע, בהתאם להחלטה מיום 20.6.19.

רקע עובדתי רלוונטי להליך זה

1. התובע והנתבעת (להלן: "הצדדים") נישאו כדמו"י בשנת 1991.

2. כנובע מקשר הנישואין של הצדדים נולדו 3 ילדים:

- א', בן ***.

- ב', בת ***.

- ג', בת *** (קטינה).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 18-11-56636 מ'נ' מ

3. הצדדים התגרשו זמ"ז עובר לחתימת ההסכם.

עיקר טענות התובע

4. **בסעיף 5.3 להסכם** הסכים התובע לשאת בהוצאת המדור בשיעור של 1,500 ₪ לחודש. הסכמה זו מקורה בהתחייבות הנתבעת ליטול משכנתה לשם רכישת זכויות התובע בדירת המגורים המשותפת של הצדדים (להלן: "**הדירה**"). בפועל, הנתבעת הולכה שולל את התובע ולא נטלה המשכנתה.

5. לראיה, **בסעיף 6.4 להסכם** נקבע כך: "**במידה והאישה תממש את זכותה מתחייבת להעביר את חוב המשכנתא על שמה בלבד, ומאידך הבעל יחתום על כל מסמך שיאפשר לה להעביר את זכויותיו בדירה על שמה, כמו גם, לקבל הלוואה בנקאית מובטחת במשכנתא לצורך רכישת חלקו**".

6. הנתבעת ובא כוחה ציינו בפני התובע ובא כוחו כי הנתבעת נוטלת משכנתה בסך של 900,000 ₪, ההחזר החודשי של המשכנתה יעמוד על סך 4,500 ₪ לחודש וחלקו של התובע במדור יעמוד על סך 1,500 ₪.

7. עקב סכסוך מתמשך בין הצדדים ובעיקר לאחר שהנתבעת הסיתה את הילדים נגד התובע ופעלה לנתק בינו לבין הילדים, בחודש יוני 2015 הגיש התובע תביעת גירושין.

8. מנגד, הנתבעת הגישה תביעת מזונות ותביעת משמורת לבית המשפט לענייני משפחה בירושלים.

9. במסגרת הליכי הגירושין, הגישה הנתבעת תלונת סרק במשטרת ישראל על מנת ליצור לעצמה יתרון טקטי ופסיכולוגי.

10. התובע אשר חשש לחזור לדירה, מפאת חשש מהגשת תלונות סרק נוספות, נתן את הסכמתו להפרדת מגורי הצדדים עד לתום ההליכים המשפטיים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 18-11-56636 מ'נ' מ

11. במשך כל תקופת ניהול ההליכים המשפטיים, התובע היה מחוץ לדירה, ונשא הן בדמי שכירות עבור דירתו השכורה, הן בתשלומי המשכנתא בסך של 1,250 ₪, הן בהוצאות אחזקת הדירה והן בדמי מזונות בסך של 2,000 ₪ לחודש. כפועל יוצא, קורס התובע תחת העול הכלכלי.

12. הנתבעת ניצלה את הלחץ שהפעילה על התובע, הן באמצעות הגשת תלונות במשטרה והן באמצעות הגשת תביעת כתובה ופיצויים, כדי להותיר את הדירה ברשותה.

13. עד לעת הזו נושא התובע במזונותיה של הבת ג' בסך של 3,500 ₪ לחודש - סכום גבוה ומופרז, אשר הוסכם על ידי התובע עקב הלחץ שהופעל עליו ובשל מצג שווא שהוצג לו וייעוץ משפטי שגוי שקיבל.

14. **בסעיפים 5.1 ו-5.3 להסכם** נקבע לעניין המזונות והמדור כדלקמן:

א. התובע ישלם סך של 2,000 ₪ לשני הקטינים, כאשר עם הגיעו של ב' לגיל 21 דמי המזונות יוותרו על סך של 2,000 ₪ עד הגיעה של ג' לגיל 18.

ב. התובע ישלם עבור מדורה של הבת ג' סך של 1,500 ₪.

15. מדובר בסכום מזונות גבוה, אשר לא שיקף את רמת חייהם והכנסותיהם של הצדדים.

16. לאחרונה התובע ביקש מלשכת רישום המקרקעין אישור זכויות ונדהם לגלות כי הנתבעת לא נטלה משכנתא לצורך רכישת חלקו בדירה ולמעשה המימון נעשה ככל הנראה מהון עצמי.

17. התובע סבור כי הנתבעת רכשה את זכויותיו בדירה מכספים שחסכה במהלך החיים המשותפים והבריחה מעיניו.

18. לאורך שנות הנישואין לכל אחד מהצדדים היה חשבון בנק נפרד, הרשום על שמו ולתובע לא הייתה כל גישה לחשבון הבנק של הנתבעת.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 56636-11-18 מ'נ' מ

19. במסגרת ההסכם נקבע **בסעיפים 6.11 ו-6.12** כי הצדדים מסכימים לחלוק את זכויותיהם הפנסיוניות וכן כל זכות כספית אחרת שנצברה במהלך חייהם המשותפים והתובע מתעתד להגיש תביעה מתאימה כדי להוכיח כי הנתבעת צברה כספים רבים – אשר מחציתם מגיעה לתובע.

20. בנסיבות בהן הנתבעת לא נטלה משכנתה לרכישת זכויות התובע בדירה, יש להורות על ביטול **סעיף 5.3** וכפועל יוצא את רכיב דמי המדור וזאת באופן רטרואקטיבי.

21. בנוסף, לנתבעת בן זוג המתגורר עימה בדירה מגורי קבע ויש בעובדה זו כדי להפחית את רכיב המדור.

22. דמי המזונות הבסיסיים בסך של 2,000 ₪ לחודש הינו סכום גבוה לכל הדעות וסך זה אמור לכלול את רכיב המדור.

23. מזה כ-6 שנים התובע עובד כ*** בחברת "****" ומשתכר תמורת סך של 13,000 ₪ לחודש בממוצע.

24. עקב אירוע לבבי שעבר התובע, קיים ספק אם יוכל להמשיך בעבודתו כ***, שכן מדובר בעבודה אשר דורשת מאמץ פיזי רב. התובע הופנה לבדיקות מאמץ ועתידו בחברה לוט בערפל.

25. סביר להניח שהתובע יועבר לתפקיד משרדי והכנסתו תופחת.

26. מנגד הנתבעת עובדת בחברת "****" ומשתכרת תמורת סך של 9,000 ₪ נטו לחודש בממוצע ואין לנתבעת הוצאות של משכנתה או שכירות.

עיקר טענות הנתבעת

27. הצדדים מעולם לא שוחחו ביניהם על אופן רכישת חלקו של התובע בדירה. כל מה שסוכם בין הצדדים, הוא הסכום אותו היה על הנתבעת לשלם לתובע כפי שאכן עשתה על פי ההסכם.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 18-11-56636 מ'נ' מ

28. נוכח מצבה הכלכלי הקשה של הנתבעת, היא פנתה למספר בנקים על מנת לקחת משכנתה ואולם אלו סירבו ליתן לנתבעת משכנתה. התובע אף ידע כי שכרה של הנתבעת נמוך ביותר וכי רוב הסיכויים שכלל לא יאשרו לה ליטול משכנתה.
29. בנסיבות אלו פנתה הנתבעת אל אביה והוא הסכים להלוות לה את הסכום הדרוש ובלבד שההלוואה תוחזר לו. לשם כך נחתם בין הנתבעת לאביה הסכם הלוואה. הנתבעת משלמת מדי חודש כספים לאביה.
30. הנתבעת נטלה הלוואות מהבנק בסך של 110,000 ₪ לשם סגירת המשכנתה שרצתה על הדירה.
31. חשבון הבנק של הנתבעת היה ביתרת חובה במשך כל השנים ומי שהעלים כספים משך כל שנות הנישואין הוא התובע.
32. הנתבעת מעולם לא הסיתה את הילדים כנגד התובע. התובע זנח את ילדיו וילדיו כועסים עד מאוד על התובע. התובע הפר וממשיך להפר ברגל גסה את זמני השהות שנקבעו בהסכם.
33. נוכח הפרת זמני השהות, הוצאות הנתבעת גדלות ואם יש לעשות שינוי כלשהו בדמי המזונות אזי יש להגדילם ולא להפחיתם.
34. התובע שילם באופן חלקי את דמי המזונות ואת תשלומי המשכנתה שילמו הצדדים בחלקים שווים ביניהם.
35. אחיו של התובע שהינו עו"ד במקצועו, ייצג את התובע בהליכי הגירושין והוביל את הצדדים לאחר מו"מ ארוך ומייגע לכדי הסכם גירושין.
36. סכום המזונות שנקבע בהסכם, משקף את הוצאות הקטינה.
37. הנתבעת איננה מתגוררת עם בן זוגה. בן זוגה של הנתבעת שוכר דירה בגפו ברח' *** ב*** ומשלם דמי שכירות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 56636-11-18 מ'נ' מ

38. התובע מסתיר מבית המשפט כי הוא חי עם בת זוג והיא משלמת חלק מהוצאות המדור שלו, כמו כן התובע קנה דירה מהכסף שקיבל מהנתבעת והוא משכיר אותה, כך שיש לו הכנסה חודשית נוספת מדמי שכירות שגובה.

39. הנתבעת עובדת בחברת *** ומרוויחה במוצא סך של 7,000 ₪ לחודש שעלה רק לאחרונה. מסכום זה היא משלמת הלוואות לאביה בגין רכישת הדירה וכן את כל שאר הוצאותיה, הוצאות הקטינה ושני ילדיהם הגדולים של הצדדים להם מסייעת הנתבעת באופן תדיר.

40. התובע אינו משלם את ההוצאות החריגות של הקטינה כסדרן ומתנהל בין הצדדים הליך בלשכת ההוצל"פ.

דין והכרעה

41. לאחר עיון במלוא התשתית הראייתית, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות.

42. בראש ובראשונה יש לסלק את טענת התובע כי הנתבעת חסכה כספים שצברה במהלך חייו הנישואין והבריחה אותם באמצעות צדדים שלישיים **ראו: ס' 3 ו-21 לכתב התביעה**. בין אם טענה זו נכונה ובין אם לאו – ואיני קובע דבר בעניין זה – "הזירה המשפטית" לבירור הטענה אינה במסגרת התביעה לביטול סעיף בהסכם הגירושין.

43. במאמר מוסגר ייאמר כי ספק אם קיימת "זירה משפטית" לבירור טענה זו, לנוכח הוראת **ס' 8.2 להסכם** שהוא סעיף של "העדר תביעות" אשר נועד לסגור את כל הנושאים השנויים במחלוקת בין הצדדים **ראו: תה"ס 13-04-42160 (23.2.14) [פורסם בנבו]**.

44. כפועל יוצא, איני נדרש לבחינת "התנהלות כספית של הנתבעת טרם גירוש הצדדים ולאחר מכן" **ראו: ס' 64-54 לסיכומי התובע** בפרט לנוכח העובדה כי התובע לא ביקש לבטל את הסעיף "העדר תביעות", כאשר בבחינת למעלה מן הצורך יצוין כי אין במשיכות הכספיות המפורטות **בסעיף 59 לסיכומי התובע**, המשקפות משיכות כספיות "שגרתיות", כדי להוביל למסקנה כי הנתבעת, אגב חייו הנישואין, חסכה בסתר סך של 900,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 18-11-56636 מ'נ' מ

45. באופן דומה יש לדחות את טענת התובע כי הנתבעת הבריחה כספים לחשבונות בנק של צדדים שלישיים **ראו: ס' 21 לסיכומי התובע**, שכן טענה זו לא הוכחה בראיות על אף שלא היה כל קושי לבקש ולקבל צווים מתאימים.

46. עוד יש לסלק את הטענה כי ההסכם נחתם תחת הפעלת לחץ מתמשך על התובע **ראו: ס' 17 ו-25 לכתב התביעה**. במהלך מו"מ שהתנהל בין הצדדים לקראת החתימה על ההסכם – ועסקין במו"מ שנמשך כחצי שנה **ראו: פרוט' עמ' 8 ש' 17-20** אשר כלל החלפת טיוטות רבות להסכם הגירושין **ראו: פרוט' עמ' 8 ש' 30-31** – התובע היה מיוצג על ידי אחיו שהוא עורך דין במקצועו **ראו: פרוט' עמ' 8 ש' 7-12, ש' 36 עד עמ' 9 ש' 1**. לעובדה זו יש לייחס משקל רב **ראו: - רע"א 6810/97 יהודית בן שושן נ' רוברט בן שושן, פ"ד נא(5) 375**.

47. העובדה כי התובע היה מיוצג במו"מ לקראת החתימה על ההסכם, שומטת את הקרקע תחת רגלי הטענה כי ההסכם נחתם תחת לחץ מתמשך **ראו: תה"ס 13-05-25481 ח.א נ' ח.ב. (פורסם בנבו) 8.3.16 והפסיקה שאזכרה זו**.

48. בנוסף, ההסכם אושר על ידי בית הדין וחזקה היא שבית הדין בירר כי הצדדים הבינו את תוכנו, משמעותו ותוצאותיו וכי ההסכם אכן נחתם מרצונם החופשי **ראו: רע"א 359/85 קוך נ' קוך פ"ד (לט) 3, 421; עמ"ש (י-ס) 11-09-4750 פלוני נ' פלונית (17.11.11) [פורסם בנבו]; עמ"ש (ת"א) 10-06-11337 פלוני נ' פלונית (29.4.12) [פורסם בנבו]**.

49. כן יש לסלק את הטענה כי שיעור דמי המדור הוא שיעור גבוה **ראו: ס' 15 לכתב התביעה**. **בתמ"ש 17732-07-12 י.א. נ' ח.ק.א. (פורסם בנבו) נפסק – והדברים נכונים בעניין שלפניי** בשינויים המחויבים – כי **"אב המסכים, בהסכם ממון, גירושין או הסכם אחר בעניין המזונות, לשלם סכום מסוים לילדיו כמזונות, רואים אותו כמודה בכך שילדיו, אכן זקוקים לסכום המוסכם לכיסוי צרכיהם והוצאות החזקתם"**.

50. לבסוף יש לסלק את הטענה כי יש להורות על ביטול סעיף המדור נוכח מגורי בן זוגה של הנתבעת בדירה. טענה זו הוכחשה על ידי הנתבעת בכתב ההגנה ולא הוכחה בדרך כלשהי על ידי התובע. בבחינת למעלה מן הצורך אוסיף כי מקומה של הטענה איננה בתביעה לביטול סעיף בהסכם הגירושין אלא בהליך משפטי מתאים אחר.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 18-11-56636 מ'נ' מ

ולגופו של עניין:

51. להסכם גירושין שאושר על ידי בית המשפט יש מעמד מיוחד **ראו: בע"מ (ת"א) 1242/04 פלונית נ' פלוני (23.5.05) [פורסם בנבו]; תמ"ש 7026-12-15 (1.12.18) [פורסם בנבו].**

52. בתוך כך נקבע בפסיקה כי הסכמים בכלל והסכמי גירושין בפרט יש לכבד **עמ"ש - 22617-09-19 (23.12.20) [פורסם בנבו].**

53. על רקע עקרונות אלה נקבע בפסיקה כי נכון להתייחס להסכם גירושין כאל מקשה אחת, ולא כאסופת הסכמים העוסקים בסוגיות שונות. זאת משום שההתייבויות המצויות בו שלובות ואינן ניתנות להפרדה **ראו: ע"א 105/83 מנשה נ' מנשה לח (4) 635, בע"מ 5181/18 (6.2.19) [פורסם בנבו].**

54. בתוך כך, נקבע בפסיקה כי ביטול חלקי של הסכם גירושין ייעשה במקרים מיוחדים ונדירים **ראו: תלה"מ 20416-05-18 פלוני, עו"ד נ' פלונית (26.4.20) [פורסם בנבו].** הדבר נכון ביתר שאת מקום בו ביטול סעיף בהסכם גירושין התבקש לאחר סידור הגט שכן אז ההסכם מומש באופן חלקי **ראו: לעמ"ש (ת"א) 1047/09 פלוני נ' פלונית (22.3.2011) [פורסם בנבו]; תמ"ש (כ"ס) 3351/07 מ.נ. נ' מ.ש. (8.3.2009).**

55. מי שעותר לבטל הסכם גירושין שקיבל תוקף של פסק דין, חייב להוכיח את התקיימותן של עילות ביטול ההסכם **ראו: תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האשה (16.9.19) ונטל ההוכחה הוא נטל כבד ראו: עמ"ש 38753-03-19 (19.3.20) [פורסם בנבו]; עמ"ש 42055-01-17 (6.6.18) [פורסם בנבו].**

56. התובע לא עמד בנטל זה.

57. טענתו המרכזית של התובע היא כי תנאי לתשלום המדור לידי הנתבעת הינו כי זו האחרונה תיטול משכנתה **ראו: פרוט' עמ' 6 ש' 25-26, עמ' 8 ש' 1-2. טענה זו לא הוכחה בדרך כלשהי.**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 18-11-56636 מ'נ' מ

58. סעיף 5.3 להסכם קובע :

"בנוסף יישא האב בהוצאות מדור בסך של 1,500 ₪ לחודש, וזאת עד הגיעה של ג' לגיל 18. עם הגיעה של ג' לגיל 18 ועד הגיעה לגיל 21 ישלם האב סך 1,000 ₪ לחודש בגין רכיב המדור. תשלום דמי המדור הנקובים בסעיף זה ישולמו ללא הוכחת ההוצאות. ויכלול את ההוצאות הנלוות כגון: חשמל, מים, מיסי עירייה, גז, ועד בית וכיו"ב".

59. עניינו הרואות כי סעיף 5.3 להסכם אינו מתנה את תשלום המדור בנטילת המשכנתה על ידי הנתבעת. להפך, תשלום המדור איננו מותנה בנטילת המשכנתה ואף אינו דורש הוכחת ההוצאה.

60. לא בכדי, כאשר נשאל התובע על ידי בית המשפט כיצד לומד הוא מס' 5.3 להסכם אודות הסכמה לפיה דמי המדור ישולמו בכפוף לנטילת המשכנתה על ידי הנתבעת, התובע עיין בהסכם משך 7 דקות ראו: פרוט עמ' 7 ש' 14-6 ולאחר מכן ביקש לעיין בעותק ההסכם שנמסר לו על ידי ב"כ ראו: פרוט עמ' 7 ש' 21-16.

61. לאחר עיון בעותק ההסכם שנמסר לתובע על ידי ב"כ, ביקש הוא ללמוד על התנאי לפיו תשלום המדור תלוי בנטילת המשכנתה באמצעות ס' 6.4 להסכם. אין מקום לקבל טענה זו.

62. סעיף 6.4 להסכם קובע כי :

"במידה והאישה תממש את זכותה מתחייבת להעביר את חוב המשכנתא על שמה בלבד, ומאידך הבעל יחתום על כל מסמך שיאפשר לה להעביר את זכויותיו בדירה על שמה, כמו גם לקבל הלוואה בנקאית מובטחת במשכנתא לצורך רכישת חלקו".

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 56636-11-18 מ' נ' מ

63. ראשית, אין כל "חוט מקשר" בין ס' 5.3 להסכם המצוי בפרק "המזונות" לס' 6.4 להסכם המצוי בפרק "הרכושי".

64. שנית, בס' 5.3 להסכם מפורטות ברחל בתך הקטנה מלוא הוצאות אחזקת המדור ואין כל איזכור לצורך נטילת המשכנתה על ידי הנתבעת. על כן וכמצוות הפסיקה, אין לקרוא בהסכם תנאי שאין בו השוו: ראוי: ע"א 384/88 זיסרמן נ' זיסרמן, מג(3) 205; תמ"ש - 35418-17-03 ק. ל. נ' ק (13.6.19) [פורסם בנבו].

65. שלישית, הנתבעת הכחישה את הטענה כי היא התחייבה ליטול משכנתה ראוי: פרוט' עמ' 13 ש' 9-10 ועדותה לא נסתרה.

66. בתוך כך, לא הוכח על ידי התובע כי התנאי לתשלום דמי המדור הינו נטילת משכנתה על ידי הנתבעת. כפועל יוצא, לא הוכח על ידי התובע טענת ההטעיה וטענה זו נדחתה.

67. לנוכח האמור, והואיל ותנאי זה הוא הטענה המרכזית של התובע ראוי: ס' 2 לכתב התביעה ו"ליבת עילת התביעה" ראוי: ס' 8 ו- 12 לסיכומי התובע, מתייחר הצורך לבחון את מקור המימון לרכישת הדירה, כאשר בבחינת למעלה מן הצורך ייאמר כי טענת הנתבעת אודות נטילת הכספים מאביה לצורך רכישת הדירה, נתמכה, למצער, בהסכם שנערך בינה לבין האב ראוי: נספח 1 לכתב ההגנה ובעדות התובע ראוי: פרוט' עמ' 7 ש' 33.

68. גם אם אקבל את טענת התובע בסיכומים כי אבי הנתבעת לא זומן לעדות ראוי: ס' 43-37 לסיכומי התובע וכי ההסכם שנכרת בין הנתבעת לאביה הוא הסכם למראית עין ס' 21-65 לסיכומי התובע – ואיני מקבל טענה זו ולו משום שהיא בבחינת הרחבת חזית אסורה ראוי: ת"א (מחוזי נצרת) 3923-03-18 בר ובניו חברה לבניין ופיתוח בע"מ נ' בר ואח' (9.8.20) [פורסם בנבו] וטענה שנטענה לראשונה בסיכומים ראוי: רע"א 496/89 סאלם סלאמה אל-קאלאב נ' אוניברסיטת בן גוריון בנגב פ"ד מה(4) 343 – עדיין אין במי מטענות אלה כדי לשנות מהמסקנה כי התחייבות התובע לשאת בדמי המדור לא הייתה תלויה בנטילת המשכנתה.

69. התוצאה היא כי התביעה נדחתה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 יוני 2021

תה"ס 56636-11-18 מ'נ' מ

- 1 70. לאור התוצאה, התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך של 20,000 ₪.
- 2
- 3 71. המזכירות תשגר את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.
- 4
- 5 72. אני מתיר את פרסום פסק הדין, לאחר השמטת פרטים מזהים.
- 6
- 7
- 8 ניתן היום, ג' תמוז תשפ"א, 13 יוני 2021, בהעדר הצדדים.
- 9

פליקס גורודצקי, שופט

10
11
12